

بی‌عملی ما و قدرت‌نمایی دنیا

مقابل متجاوزان به آثار باستانی و محیط‌زیست

در شرایطی که تصاویر و اخبار مختلف از تخریب و تجاوز به آثار باستانی و مناطق حفاظت‌شده کشور به شکل متناوب و به خصوص طی تعطیلات عید منتشر می‌شود

«جوان» طی گزارشی راهکارهای قانونی کشورها و همچنین قوانین ایران را در برخورد با این جنایت نسبت به گنجینه‌های ملی بررسی کرده‌است

خاک‌نقره‌ای جزیره هرمز را تمام کردند، روی سی‌وسه پل در روز روشن یادگاری می‌نویسند و از آن بدتر فیلمساز کشور به بنای تاریخی که لوکیشن فیلمبرداری بوده آسیب زده‌است. این جنایات در حق میراث فرهنگی و فضای سبز در حالی به شکل عادی در کشور ما اتفاق می‌افتد که معمولاً در بسیاری از کشورها چنین مواردی جرم‌انگاری شده و مجازات‌های سنگینی در پی دارد که برخلاف کشور ما این مجازات‌ها اعمال هم می‌شود. رفتاری مثل برداشتن خاک و سنگ از طبیعت حفاظت‌شده، یادگاری‌نویسی روی آثار تاریخی، شکستن نرده، دیوار یا حفاظ آثار باستانی، آتش زدن درخت یا روشن کردن آتش در طبیعت یا ریختن زباله در طبیعت از جمله مواردی است که در بسیاری از کشورها به مجازات همراه است. مجازات‌های مربوط به تخریب آثار باستانی و حفاظت‌شده در سراسر جهان بسته به نظام حقوقی هر کشور، شدت جرم و ارزش فرهنگی و تاریخی اثر متفاوت است. این مجازات‌ها معمولاً با هدف بازدارندگی، جبران خسارت و حفظ میراث فرهنگی بشری طراحی شده‌اند.

سازوکارهای قانونی غرب

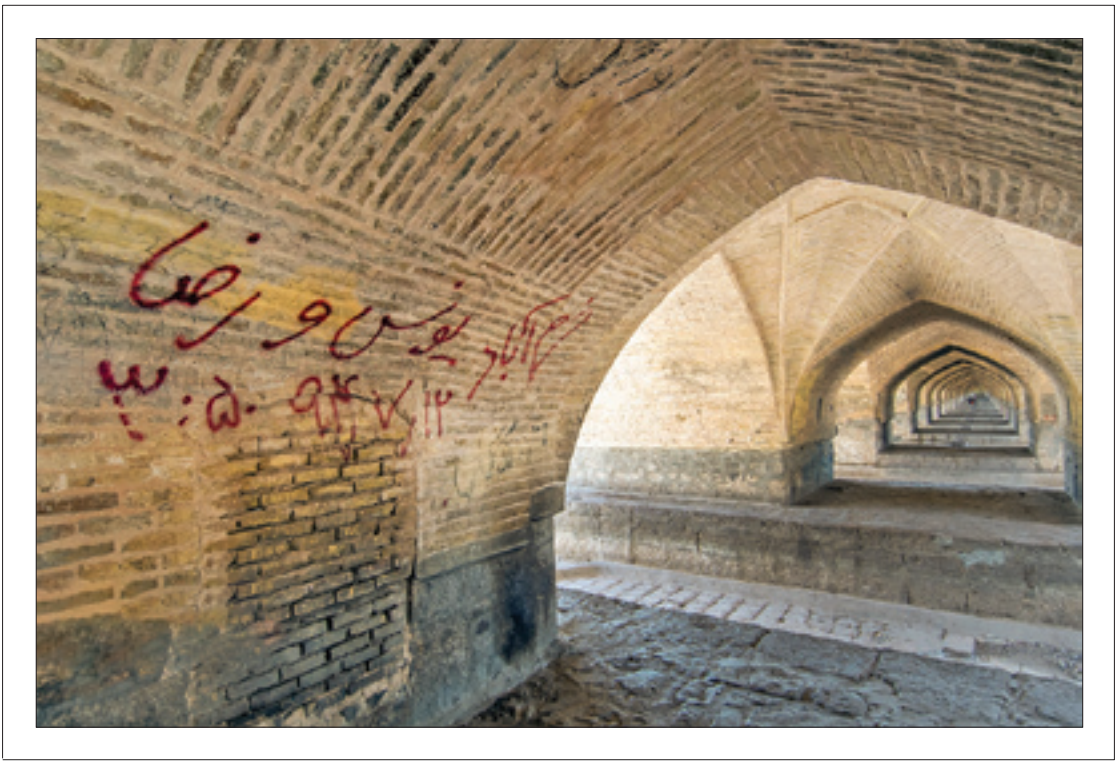
از جمله کشورهای غربی که تخریب یا سرقت آثار باستانی را جرم‌انگاری کرده ایالات متحده امریکاست که به موجب قانون حفاظت از منابع باستان‌شناسی (Archaeological Resources Protection Act) -ARPA- مصوب ۱۹۷۹ تا ۱۰۰ هزار دلار مجازات و تا پنج سال حبس را برای اولین تخلف در این خصوص منظور کرده‌است. در موارد شدید مثل تخریب عمدی محدوده‌های مهم، جریمه‌ها می‌توانند به ۲۵۰ هزار دلار و حبس تا هفت سال افزایش یابد و اگر خسارت مالی بیش از ۵۰۰ دلار باشد، جرم به سطح فدرال ارتقا پیدا می‌کند. از مثال‌های اخیر اجرای این قانون تخریب یک محدوده بومی در یوتا است که منجر به صدور ایزار برای تخریب آثار محلی اضافه اضافی برای بازسازی شد. همچنین در ایالات متحده قوانین ایالتی نیز در این خصوص وجود دارد، مثلاً در برخی ایالت‌ها مثل کالیفرنیا، جریمه تا ۱۰ هزار دلار و حبس تا یک سال برای تخریب آثار محلی اضافه می‌شود. از سوی دیگر حتی برداشتن خاک و سنگ از مناطق طبیعی حفاظت‌شده نیز در امریکا مجازات در پی دارد؛ به عنوان مثال در ایالت ملی (National Park Service Regulations) برداشتن حتی یک سنگ از پارک‌های ملی (مثل یوسمیتی یا گرند کنیون) ممنوع است و تا ۵هزار دلار جریمه و تا شش ماه حبس برای تخلف سبک‌مانند برداشتن مقدار کم برای استفاده شخصی در پی دارد؛ ولی اگر به‌عنوان سرقت منابع طبیعی یا آسیب به مکان‌های تاریخی منجر شود، می‌تواند تا ۱۰۰ هزار دلار جریمه و تا پنج سال حبس و مصادره ابزار و مواد برداشته‌شده منجر شود؛ مثلاً در سال ۲۰۱۹، فردی که سنگ از گرند کنیون برداشت به هزار دلار جریمه و سه ماه حبس تعلیقی محکوم شد.

در بریتانیا نیز به موجب قانون آثار باستانی و مناطق باستان‌شناسی (Ancient Monuments and chaeological Areas Act ۱۹۷۹) تخریب عمدی آثار ثبت‌شده تا هفت سال حبس و جریمه نامحدود مالی دارد که دادگاه بر اساس شدت خسارت تصمیم می‌گیرد مثلاً تخریب بخشی از دیوار هادریان می‌تواند جریمه‌ای چند صد هزار پوندی داشته‌باشد. در شرایط آسیب غیر عمد مثل ساخت‌وساز بدون مجوز مجازات تا ۵۰ هزار پوند جریمه و تا دو سال حبس قابل تغییر است. همچنین متخلف ملزم به پرداخت هزینه‌های مرمت است که ممکن است به میلیون‌ها پوند بالغ شود. از سوی دیگر قوانین محلی نیز در این خصوص وجود دارد؛ مثلاً در اسکاتلند، قانون حفاظت از میراث اسکاتلند جریمه‌هایی تا ۵۰۰ هزار پوند برای تخریب سایت‌هایی مثل استون‌هنج اسکاتلندی (Callanish Stones) پیش‌بینی کرده‌است. از سوی دیگر براساس قانون حفاظت از طبیعت ۱۹۸۱ (Wildlife and Countryside Act) و قوانین مناطق حفاظت‌شده برداشتن خاک یا سنگ از مناطق طبیعی حفاظت‌شده مثل پارک ملی Lake District یا مکان‌های میراث جهانی مثل سواحل ژوراسیک می‌تواند تا ۵ هزار پوند جریمه برای تخلفات سبک و اگر به اکوسیستم آسیب بزند یا بخشی از سایت میراثی باشد، تا ۲۰ هزار پوند جریمه و تا شش ماه حبس و الزام به بازگرداندن مواد یا جبران خسارت را در پی خواهد داشت؛ مثلاً در سواحل ژوراسیک، جرم برداشتن یک سنگ فسیل‌دار جریمه ۲هزارو ۵۰۰ پوندی داشته‌است.

به موجب قانون حفاظت از میراث ۱۹۸۴ (Heritage Act) استرالیا تخریب آثار بومی یا تاریخی در سطح فدرال و ایالتی، تا یک میلیون دلار جریمه برای شرکت‌ها و ۱۰۰ هزار دلار برای افراد، به همراه تا پنج سال حبس به دنبال دارد. همچنین آسیب غیر عمد تا ۵۰ هزار دلار جریمه و الزام به بازسازی به همراه خواهد داشت و ابزار تخریب و هر گونه اثر کشف‌شده نیز ضبط می‌شود. از سوی دیگر قانون حفاظت از محیط‌زیست و تنوع زیستی ۱۹۹۹ (EPBC Act) و قوانین ایالتی برداشتن خاک یا سنگ از پارک‌های ملی مثل اولورو یا

جامعه

سرویس اجتماعی ۶۰۰۸۵۲۳۰

کاکادو تا ۱۰ هزار دلار جریمه برای افراد و ۵۰ هزار دلار برای شرکت‌ها در پی دارد و اگر برای مقاصد تجاری باشد، مثل استخراج غیرقانونی، تا یک میلیون دلار جریمه و تا هفت سال حبس به همراه مصادره مواد و ابزار می‌تواند در پی داشته باشد؛ مثلاً برداشتن سنگ از اولورو جریمه ۵۰۰ دلاری و غدر خواهی عمومی را در پی داشته‌است.

فرانسه در خصوص تخریب آثار ثبت‌شده، قانونی به نام قانون میراث (Code du Patrimoine) دارد که براساس آن تخریب عمدی آثار ثبت‌شده تا هفت سال حبس و جریمه ۱۰۰ هزار یورو در پی دارد و اگر خسارت جبران‌ناپذیر باشد (مثل تخریب یک قلعه قرون‌وسطایی)، جریمه به ۱۵۰ هزار یورو افزایش پیدا می‌کند. جریمه ۲هزارو ۵۰۰ دلاری و حبس تا شش سال به همراه جریمه در پی خواهد داشت؛ مثلاً تخریب یک محوطه باستانی در العلامی می‌تواند حداکثر مجازات داشته‌باشد. همچنین به موجب نظام حفاظت از محیط‌زیست (۱۴۲۵ هـ) برداشتن خاک یا سنگ از مناطق حفاظت‌شده مثل پارک ملی عسیر یا مکان‌های باستانی تا ۵۰۰هزار ریال (حدود ۱۳۳ هزار دلار) جریمه و تا سه سال حبس در صورت آسیب به مکان‌های طبیعی یا تاریخی و مصادره اموال را می‌تواند در پی داشته باشد.

مصر نیز در خصوص حفاظت از آثار باستانی خود قانونی به نام قانون حفاظت از آثار باستانی دارد که سایت گالی - رومی می‌تواند منجر به جریمه ۱۲۰ هزار یورویی و پنج سال حبس شود. از سوی دیگر برداشتن خاک یا سنگ از مناطق حفاظت‌شده مثل پارک ملی کالانک یا سایت‌های یونسکو به موجب قانون محیط‌زیست (Code de l'Environnement) و قوانین میراث طبیعی می‌تواند تا هزارو ۵۰۰ یورو جریمه برای برداشت شخصی در پی داشته‌باشد و اگر به اکوسیستم آسیب بزند یا تجاری باشد، تا ۱۵۰ هزار یورو جریمه و تا دو سال حبس به همراه الزام به جبران خسارت زیست‌محیطی در پی دارد؛ مثلاً برداشت از سواحل حفاظت‌شده (مثل کور سیکا) جریمه‌ای تا ۳هزار یورو دارد.

در آلمان هر چند قانون حفاظت از آثار تاریخی (Denkmalschutzgesetz) در سطح فدرال پایه‌گذاری شده ولی هر ایالت (Bundesland) نیز نسخه خاص خود را دارد. براساس این قانون تخریب عمدی آثار ثبت‌شده تا پنج سال حبس و بین ۵ هزار تا ۵۰ هزار یورو جریمه، بسته به ارزش اثر را برای مجرم در پی دارد مثلاً تخریب بخشی از دیوار برلین (به‌عنوان آثار تاریخی) می‌تواند حداکثر مجازات را داشته باشد. در مورد آسیب‌های جزئی یا غیرعمد مثل یادگاری‌نویسی جریمه بین ۵۰۰ تا ۵ هزار یورو است. برای مثال، نوشتن روی یک کلیسای گوتیک در بایرن جریمه ۲ هزار یورویی داشته‌است. از سوی دیگر اما تخریب سازه‌های حفاظت‌شده بزرگ تا ۱۰ هزار یورو جریمه و تا سه سال حبس، به همراه الزام به پرداخت هزینه مرمت در پی دارد که می‌تواند تا صد‌ها هزار یورو برسد و به عنوان اقدامات تکمیلی مصادره ابزار جرم و ممنوعیت فعالیت در نزدیکی مکان‌های تاریخی را نیز می‌تواند در پی داشته باشد. البته اگر تخریب به‌عنوان بخشی از جنایت سازمان‌یافته مثل قاچاق آثار شناسایی شود، مجازات تحت قانون کیفری تا ۱۰ سال حبس می‌تواند افزایش پیدا می‌کند. همچنین برداشتن خاک یا سنگ از مناطق حفاظت‌شده مثل جنگل سیاه (Black Forest) یا پارک ملی باوار یا به موجب قانون حفاظت از طبیعت (Bundesnaturschutzgesetz BNatSchG) - بین ۵ تا ۵۰ هزار یورو جریمه برای برداشت مقدار کم بسته به منطقه و ارزش اکولوژیکی در پی دارد و اگر به‌عنوان تخریب عمدی یا برداشت تجاری باشد، تا ۵۰ هزار یورو جریمه و تا سه سال حبس و مصادره مواد و ابزار می‌تواند به دنبال داشته‌باشد؛ مثلاً برداشتن سنگ از یک ذخیره‌گاه طبیعی در راینلاند جریمه ۵۰۰ یورویی داشته‌است.

مجازات آسیب به آثار باستانی در نظام حقوقی اسلامی

در کشورهایی که قوانین شرعی با قوانین مدنی تلفیق شده‌اند، حفاظت از میراث فرهنگی و محیط‌زیست با

استانند به اهمیت حفظ تاریخ و هویت اسلامی نیز مورد توجه قرار می‌گیرد. در عربستان سعودی به موجب قانون نظام آثار و متاحف (۱۴۳۴ هـ) تخریب آثار تا هفت سال حبس و تا ۵ میلیون ریال سعودی (حدود ۱/۳ میلیون دلار) جریمه در پی دارد. همچنین قاچاق این‌ا آثار تا ۱۰ سال حبس و تا سه سال حبس در صورت آسیب به همراه جریمه در پی خواهد داشت؛ مثلاً تخریب یک محوطه باستانی در العلامی می‌تواند حداکثر مجازات داشته‌باشد. همچنین به موجب نظام حفاظت از محیط‌زیست (۱۹۹۴) برداشتن خاک یا سنگ از مناطق حفاظت‌شده مثل صحرای سفید یا سواحل سینااگر به محل تاریخی مرتبط باشد تا ۵۰ هزار پوند مصری (حدود هزار دلار) جریمه و تا دو سال حبس به همراه مصادره و جبران خسارت در پی دارد.

در اردن نیز براساس قانون آثار مصوب ۱۹۸۸ تخریب آثار باستانی یک تا سه سال حبس و حداقل ۳ هزار دینار حدود ۴هزارو ۲۰۰ دلار جریمه در پی دارد که براساس ارزش اثر افزایش پیدا می‌کند، همچنین در این کشور تقلید یا تجارت آثار جعلی تا ۱۰ هزار دینار جریمه و مصادره اموال را نیز در پی دارد.

■ **سازوکارهای قانونی نظام حقوقی غیرغربی** می‌توان گفت برخی از کشورهای شرقی ترکیبی از قوانین فوق با قوانین بومی خود را در خصوص حراست از آثار تاریخی خود دارند. در هند براساس قانون آثار باستانی ۱۹۵۸ تخریب آثار تا دو سال حبس و تا ۱۰۰ هزار روپیه (حدود هزارو ۲۰۰ دلار) جریمه و مجازات می‌کند و در موارد شدید، مصادره اموال نیز ممکن است. همچنین به موجب قانون حفاظت از جنگل‌ها ۱۹۸۰ و قانون تنوع زیستی ۲۰۰۲ برداشتن خاک یا سنگ از پارک‌های ملی (مثل جیم کوربت یا رانتامبور) تا ۱۰ هزار روپیه (حدود ۱۲۰ دلار) جریمه برای تخلف سبک و در موارد شدید یا تجاری تا سه سال حبس و تا ۵۰ هزار روپیه جریمه در پی خواهد داشت. در چین نیز به موجب قانون حفاظت از میراث فرهنگی ۱۹۸۲ و اصلاحات انجام شده در ۲۰۱۷ تخریب آثار را تا ۵۰۰ هزار یوان (حدود ۷۰ هزار دلار) جریمه و ۱۰ سال حبس مجازات می‌کند، البته در صورت قاچاق، مجازات می‌تواند به مصادره کامل اموال و اعدام برسد. همچنین به موجب قانون اصلاح‌شده حفاظت از محیط‌زیست ۱۹۸۹ برداشتن خاک یا سنگ از مناطق حفاظت‌شده مثل کوه‌های هوانگ‌شان یا دیوار بزرگ تا ۱۰ هزار یوان (حدود هزارو ۴۰۰ دلار) جریمه برای برداشت شخصی و تا هفت سال حبس و تا ۱۰۰ هزار یوان جریمه اگر برای اهداف تجاری یا تخریبی باشد، به همراه مصادره کامل اموال در پی خواهد داشت.

در ژاپن به موجب قانون حفاظت از دارایی‌های طبیعی (۱۹۵۰) برداشتن خاک یا سنگ از پارک‌های ملی مثل فوجی- هاگونه تا ۵۰ هزار یِن (حدود ۴هزارو ۳۰۰ دلار) جریمه و در موارد شدید تا شش ماه حبس به همراه الزام به بازگرداندن مواد برداشت شده در پی خواهد داشت. برزیلی‌ها در خصوص برداشتن خاک یا سنگ از آمازون یا پارک ملی پانتانال به موجب قانون جرائم زیست‌محیطی ۱۹۹۸ ممکن است تا ۵۰ هزار رئال (حدود ۹ هزار دلار) جریمه و اگر به اکوسیستم آسیب بزند تا سه سال حبس افراد محکوم کنند. ■ **سازوکارهای نظام حقوقی بین‌المللی** در سطح جهانی نیز، کنوانسیون‌های بین‌المللی نقش مهمی در حفاظت از آثار باستانی دارند و کشورها را ملزم به تدوین قوانین داخلی می‌کنند. مثلاً کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ تخریب عمدی میراث فرهنگی در زمان جنگ را جرم جنگی می‌داند که می‌تواند منجر به حبس طولانی مدت تا ۲۰ سال شود، به ویژه اگر این کار بخشی از استراتژی پاکسازی فرهنگی باشد، نمونه آن حاکمه احمد المهدی در ایران کیفری بین‌المللی (ICC) بود که به دلیل تخریب آثار تمبوکتو در مالی به ۹ سال حبس محکوم شد. یا کنوانسیون یونسکو ۱۹۷۰ که کشورها را موظف می‌کند تا قاچاق و تخریب آثار را جرم‌انگاری کنند. مجازات‌ها به قوانین داخلی کشورها بستگی دارد، اما معمولاً شامل مصادره آثار و جریمه‌های سنگین است. مجازات‌ها در دنیا از جریمه‌های سبک مثل ۵۰ یورو در آلمان برای برداشتن سنگ تا حبس طولانی مثل ۳۰ سال حبس در ICC و حتی اعدام در چین برای قاچاق متغیر است ولی هدف اصلی، حفاظت از هویت فرهنگی و تاریخی بشریت است.

قوانین ایران در حمایت از آثار باستانی و محیط‌زیست منابع طبیعی در کشور ما اتفاق می‌افتد، ولی به نظر می‌رسد، خیلی مشکل قانونی در این خصوص وجود ندارد، چراکه در ایران نیز قوانین مختلفی برای مقابله با چنین اتفاقاتی پیش‌بینی شده‌است. مثلاً ماده ۵۵۸ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) تخریب یا آسیب به آثار تاریخی ثبت‌شده را جرم می‌داند. مجازات شامل یک تا ۱۰ سال حبس و جبران خسارت است؛ مثلاً در سال ۱۳۹۸، فردی که روی یک کتیبه ساسانی یادگاری نوشته بود به شش ماه حبس و جریمه محکوم شد. یا در مورد برداشتن خاک یا سنگ از مناطق حفاظت‌شده سازمان محیط‌زیست (مثل پارک ملی گلستان یا کویر لوت) قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع (۱۳۴۶) و آیین‌نامه‌های محیط‌زیست را داریم که جریمه نقدی متناسب با خسارت (معمولاً بین یک تا ۱۰ میلیون تومان) و حبس تعزیری تا یک سال در موارد شدید یا تکرار جرم را به همراه الزام به جبران خسارت و بازسازی در پی دارد. در مورد آتش‌زدن عمدی جنگل یا درخت، قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع ۱۳۴۶ را داریم که از سه ماه تا سه سال حبس و جریمه نقدی متناسب با خسارت را در پی دارد. یا در مورد آتش‌سوزی عمدی اموال عمومی ماده ۶۷۵ قانون مجازات دو تا پنج سال حبس را پیش‌بینی کرده‌است. همچنین به موجب قانون مدیریت پسماند ۱۳۸۳ ریختن زباله در طبیعت، جریمه نقدی بسته به میزان مکان در پی دارد و تخلیه گسترده نخاله غیرقانونی، تا یک سال حبس و جریمه مضاعف می‌تواند در پی داشته‌باشد. همچنین قانون حفاظت از محیط‌زیست، ریختن زباله در محل‌های حفاظت شده را با جریمه مجازات کرده‌است. با وجود همه این قوانین به نظر می‌رسد ناچیز بودن جرائم مالی و عدم اهتمام و اجرای درست قانون دلیل اصلی باشد که موجب‌شدن این قوانین متنوع نتواند به خوبی جلوی تخریب آثار باستانی و مناطق حفاظت شده را در کشور ما بگیرد.

گزیده

۶ ماهواره امسال پرتاب می‌شود

رئیس سازمان فضایی ایران گفت: علاوه بر بهره‌برداری از مرحله نخست پایگاه فضایی چابهار، پیش‌بینی ما این است که امسال حداقل پنج تالش پرتاب داخلی و دو پرتاب خارجی داشته باشیم. حسن سالاریه، رئیس سازمان فضایی ایران افزود: توسعه زیرساخت‌های فضایی با همان شدت و حدت سال‌های گذشته امسال هم ادامه دارد؛ مرحله نخست پایگاه فضایی چابهار باید به پایان برسد و ساخت مرحله دوم آغاز شود. حسن سالاریه گفت: در حوزه ماهواره هم چندین پرتاب خواهیم داشت. یکسری از پرتاب‌ها از سال گذشته به امسال موکول شد و پرتاب‌های بین‌المللی هم داریم. پرتاب ظفر، ماهواره پایا و ناهید ۲ در شش ماه نخست امسال انجام می‌شود و زمان پرتاب برخی هم مشخص و قطعی شده‌است. رئیس سازمان فضایی ایران گفت: پرتاب‌هایی از سیمرغ هم بهار امسال داریم که پرتابگر سوخت مایع مست و به دنبال تثبیت این پرتابگر و تثبیت صنعت ساخت ماهواره هستیم و به دنبال ذوالجناح را هم در برنامه داریم که از پرتابگرهای ترکیبی یا هیبریدی (سوخت جامد و مایع) محسوب می‌شود. سالار به افزود: پیش‌بینی ما این است حداقل پنج تالش پرتاب داخلی در سال ۱۴۰۴ داشته باشیم و دو پرتاب خارجی هم خواهیم داشت.

رئیس سازمان فضایی ایران گفت: درباره دستیابی به مدار ژئو هم دو اتفاق مهم باید امسال بیفتد که یکی پرتاب نمونه دوم بلاک انتقال مداری سامان یک است که برای انتقال در مدار در ارتفاع بالا کاربرد دارد و دیگری پرتاب سیمرغ بهینه است.

سالاریه افزود: سامان یک کاری از پژوهشگاه فضایی و سیمرغ بهینه از سازمان صنایع هوافضای وزارت دفاع است و این دو پرتاب در واقع گام بزرگ عملی برای رسیدن به مدار بالا یا ژئو محسوب می‌شود. با پرتاب سیمرغ بهینه نقطه مداری ۳۶ هزار کیلومتر را هم لمس خواهیم کرد. معاون وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات افزود: نمونه آزمایشی منظومه شهید سلیمانی و نمونه‌های اصلی منظومه در نیمه دوم امسال از پایگاه فضایی چابهار پرتاب می‌شود. پرتاب‌های خصوصی هم داریم که ماهواره نمونه دوم کوثر یک، نمونه‌ای از آن است که گام بزرگ برای تثبیت فعالیت‌های بخش خصوصی محسوب می‌شود.

رئیس سازمان فضایی ایران گفت: بسیاری از تجهیزات و زیرساخت‌های ساخت بخش خصوصی در صنعت ماهواره به تثبیت رسیده و عملکرد آن کلاما مورد تأیید است.

خبر

ارز ۴۲۰۰ تومانی تجهیزات پزشکی حذف شد

رئیس سازمان غذا و دارو با اشاره به حذف ارز ۴هزارو ۲۰۰تومانی دارو و تجهیزات پزشکی در سال جاری، درباره میزان ارز در نظر گرفته‌شده برای تأمین دارو و تجهیزات پزشکی در سال ۱۴۰۴ توضیح داد. سعید بیرسالی، رئیس سازمان غذا و دارو درباره وضعیت تخصیص و نوع ارز دارو و تجهیزات پزشکی در سال جدید اظهار کرد: براساس آنچه تاکنون مصوب شده است، ارز دارو و تجهیزات امسال ۲۸هزارو ۵۰۰ تومان خواهد شد البته هنوز تخصیص ارز از طرف بانک مرکزی شروع نشده‌است، زیرا منتظر جلساتی در دولت و ابلاغ آن بودند. هفته گذشته

این جلسات برگزار شد و سهم دارو، تجهیزات پزشکی و کالاهای اساسی مشخص شد، ابلاغ آن به بانک مرکزی این هفته انجام می‌شود و از هفته جاری تخصیص ارز برای دارو، تجهیزات و کالاهای اساسی از طرف بانک مرکزی شروع خواهد شد. وی در مورد ارز تخصیص یافته برای تأمین مواد اولیه و محصولات نهایی دارو و تجهیزات پزشکی اعلام کرد: در برنامه ۱۴۰۴، براساس مصوبات ۳/۵ میلیارد دلار ارز ترجیحی و نزدیک به یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار ارز توافقی تخصیص خواهد یافت. رئیس سازمان غذا و دارو در پاسخ به این سؤال که «تا سال گذشته تجهیزات پزشکی چندتر ۴هزارو ۲۰۰تومانی دریافت می‌کرد و با حذف این ارز و تبدیل نرخ آن به ۲۸هزارو ۵۰۰ تومان آیا بیماران امسال شاهد افزایش هزینه‌های درمانی در این حوزه خواهند بود» به خبرشروع خواهد گفت: تا سال گذشته حدود یک میلیارد دلار ارز ۴هزارو ۲۰۰تومانی در حوزه تجهیزات پزشکی داشتیم که این یک میلیارد دلار به ارز ۲۸هزارو ۵۰۰تومانی تبدیل می‌شود. مابه‌التفاوت نرخ ارز تجهیزات از طریق بیمه‌ها و در سیستم درمان به‌صورت گلوبال به بیماران پرداخت خواهد شد و امیدواریم که افزایش هزینه از جیب مردم کنترل شود، هر چند طبیعتاً مقداری افزایش را در حوزه هزینه تجهیزات پزشکی شاهد خواهیم بود.

یادداشت

سلام بر شما مخاطبان همیشگی «جوان». این ستون متعلق به شماست. دلگویه‌های شما عزیزان را از طریق شبکه‌های اجتماعی با شماره ۰۹۱۹۰۹۶۵۲۰، پدیا و نشوا هشتیم. نظر داشته باشید این ستون را مسئولان و مدیران با حساسیت ویژه می‌خوانند.

نا توانی شهرداری در انعکاس موفقیت‌هایش

■ **فصیحی – تهران:** هر کس وارد ایستگاه متروی میدان خراسان می‌شود یا دهان باز به به دیدارش نگاه می‌کند. معماری زیبای ایستگاه یکی از سازه‌های موفق است که ساختار اطلاع‌رسانی شهرداری اصلا در انعکاس جبری آن موفق نبوده‌است. روشن است صد‌ها خبرنگار و کارمند در روابط عمومی و ستادهای خبری شهرداری مشغول کار هستند، اما دریغ از اینکه تعدادی چنین دستاوردی را تبلیغ کنند. تردیدی وجود ندارد اگر این موفقیت از سوی شهرداری اصلاح‌طلبان صورت گرفته‌بود، کشورهای همسایه هم از چنین رونمایی خبر داشتند.

خبرگوشاله

■ وزیر بهداشت با تأکید بر اینکه باید اجرای برنامه پزشک خانواده از همین امسال آغاز شود، گفت: هدف ما اجرای صحیح، دقیق و بدون خطای این طرح ملی برای بهبود نظام سلامت کشور است.

■ رئیس ستاد مرکزی معاینه فنی خودروهای شهر تهران گفت: بیش از ۳۰ درصد از خودروهای تپیا، کوئیک، سایپا، پراید و پژو ۴۰۵ با سن زیر چهار سال در تست اولیه معاینه فنی مردود می‌شوند.

■ رئیس شورای برنامه‌ریزی سلامت مدارس و دندان با بیان اینکه ۱۵درصد از مردم ایران اصلا مسواک نمی‌زنند، گفت: سهم بیمه‌ها در پرداخت هزینه‌های دندانپزشکی ناچیز است.

■ مدیر دفتر بهبود تغذیه جامعه و وزارت بهداشت گفت: در سال ۱۴۰۳ حدود ۱۳۴ هزار کودک تحت پوشش این برنامه بوده که امسال قرار است به ۲۰۰ هزار کودک مبتلا به سوءتغذیه افزایش یابد.

■ هیئت عمومی دیوان عدالت اداری با صدور رأی وحدت‌رویه، شغل آتش‌نشانی را در شمار مشاغل سخت و زیان آور قرار داد.

■ رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی و توسعه مشارکت‌های مردمی با بیان اینکه شهریه مدارس باید تا اردیبهشت اعلام شود، گفت: امسال دستورالعملی برای تخلفات شهریه ابلاغ کردیم که بر اساس آن مدارس متخلف جریمه نقدی هم می‌شوند.